

Izhaja

vsak petek z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista »Mir« v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvu lista »Mir« v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin. od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXX.

Celovec, 9. kimavca 1911.

Št. 45.

Štrajk c. kr. oblasti.

C. kr. oblasti na Koroškem štrajkajo, kadar je namreč treba izvršiti kako razsodbo najvišjih sodišč, ki ravno ni vezana po nemškem kopitu. Že večkrat so nam razne c. kr. oblasti in ministri pokazali svojo brezmejno postavovernost. Sedaj se skuša v tej čudni čednosti c. kr. avstrijskih oblasti izkazati c. kr. naučno ministrstvo. Dne 5. julija 1910 je razsodilo c. kr. državno sodišče na Dunaju, da imajo šentdanijelci in Strojanci pravico do slovenske šole; državnemu sodišču je sledilo upravno sodišče, ki je dne 16. februarja razsodilo ravno tako. Na razsodbe tega sodišča c. kr. oblasti naravnost vezane, to se pravi: c. kr. oblasti morajo stvar uravnati tako, kakor je razsodilo upravno sodišče. Med c. kr. oblasti, ki se morajo ukloniti razsodbam c. kr. upravnega sodišča, je spadalo dosedaj tudi — »c. kr.« naučno ministrstvo. Toda kakor vse kaže je postala tudi ta »c. kr.« oblast ravno tako kakor »c. kr.« deželni šolski svet avstrijske Turčije pokor-na dekla nemškega Volksrata (narodnega sveta) ter dela samo to, kar ji ukaže njen gospodar — nemški Volksrat. Samo ako upoštevamo to razmerje med c. kr. šolskimi oblastmi in nemškim Volksratom, moremo razumeti, da »c. kr.« naučno ministrstvo še do danes ni našlo časa, izvršiti razsodbi državnega in upravnega sodišča glede jezikovne uredbe šol v Št. Danijelu in na Strojni. »C. kr.« oblast — naučno ministrstvo štrajka, ker bi moralo izvršiti stvar, ki nemškemu Volksratu ni všeč. So resne razmere v naši ljubi Avstriji, kjer tekmujejo »c. kr.« oblasti v tem, kako je treba dajati vzgleda o preziranju od cesarja potrjenih postav. Toda tudi mi smo že uganili, kje prav za prav tukaj zajec v grmu tiči: naše na zunaj še zmiraj »c. kr.« oblasti oziroma za njimi stoječi nemški Volksrat hočejo na ta način v slovanskih narodih Avstrije nametati način napraviti mržnjo do države, umeten način napraviti mržnjo do države, In če bi se jim enkrat to posrečilo, tedaj bi imeli igro tudi že dobljeno,

kajti tedaj bi naši prusaki samo čakali na ugodni trenotek, da bi poklicali pruske pikelhavbe v deželo pod pretvezo, da »slabotna« Avstrija ni več zmožna ukrotiti svojih slovanskih plemen ter zavoljo tega tudi ne more več zadostno varovati avstrijskih Nemcev. Da bi ta čas prišel čimprej, je že leta sem glavna skrb avstrijskih prusakov, ki sicer pri raznih slavnostih še zmiraj kličejo cesarju »hoch!«. Sveta naloga avstrijskih Slovanov je da avstrijskim prusakom prav temeljito prekrižajo račune, da preprečijo njih zle nakane s tem, da se sicer brezobzirno bojujejo za svoje v državnih temeljnih zakonih zajamčene pravice, da pa v svojem mišljenju ne dajo prostora mržnji, do države, do Avstrije in naj »c. kr.« oblasti še tako prezirajo od cesarja potrjene postav. Geslo vsakega avstrijskega Slovana bodi: Živela neodvisna, velika Avstrija! — Sramota in zaničevanje onim, ki hočejo napraviti iz avstrijsko-ogrske monarhije pokorno prusko provincijo. Še živi v Avstriji sedemnajst milijonov Slovanov, ki bodo znali storiti svojo dolžnost!

Dnevne novice in dopisi.

Rahločutnost državnega pravdnika, ki nam je v zadnji številki zaplenil cel uvodni članek, je res vsega posnemanja vredna in jo najtopleje priporočamo drugim državnim pravdnikom, ko bodo čitali, ne resničnih podatkov, ampak n. pr. lažnjive hujskarije ptujskega »Štajerca« proti slovenskim posojilnicam. To pa poudarjamo zato, ker je res treba poudarjati, da se ne bo več zgodilo, da je bil n. pr. »Mir« zaplenjen zaradi novice, ki jo je pa smel objaviti »Korošec«. Ali za vse enako, ali pa za nobenega! Zaplenjeni uvodnik je bil prav nedolžen in se je tikal slovenskega posojilništva. Da takih konfiskacij ne bomo vtaknili mirno v žep, je samoobsebi razumljivo!

Nov ravnatelj na celovškem učiteljišču. Naučni minister je imenoval za ravnatelja na celovškem učiteljišču profesorja na drž. realki v Ljubljani, g. Karla Schrautzerja. Kandidat nemškega »Volksrata« je bil pro-

fesor Ebenhöcht na realki v Celovcu. Čeravno je bil predlagan kot prvi v terno, je propadel, ker je šel »los von Rom« in ker ne zna slovensko.

Romarski vlak na Sv. Višarje na angeljsko nedeljo je sijajno uspel. Udeležilo se je romanja 500 slovenskih žen in deklet, in sicer so bile skoro vse župnije Podjune zastopane. Slovenska trobojnica in avstrijski orel sta vihrala iz vlaka in sta naznanjala, da se tu vozijo Slovenke, ki imajo geslo: Vse za vero, dom, cesarja! Po celem vlaku je bilo najboljše razpoloženje in povsod se je čulo petje, saj slovensko dekle brez slovenske pesmi sploh biti ne more. — Vladal je najboljši red in pohvaliti moramo posebno južno in državno železnico. Imeli smo zadostno število lepih vagonov na razpolago. Iz Žabnic smo odšli vsi v slovenskih znakih ob 3. uri in smo dospeli na Sv. Višarje ob 6. uri. Č. o. Ladislav Jeglič nas je krepko in ljubeznjivo pozdravil in ko smo se pomikali v cerkev ter prepevali večno-lepe lavretanske litanije, so nam solze veselja zaigrale v očesih. Ena misel nas je prevzela: Matj celega sveta bo zdaj gledala in blagoslavljala slovensko koroško žensstvo! — Č. g. dr. Lénard je imel pridigo ob pol 8. uri v natlačeni cerkvi. Noč je bila krasna in topla, zato so romarice ali v cerkvi ali pod milim nebom prenočile. Drugi dan so sprejele vse svete zakramente. Najiskrenejšo zahvalo moramo izreči ljubeznjivim sinovom sv. Frančiška, očetom Frančiškonom, ki so neutrudljivo in vedno ljubeznjivo opravljali svoj sveti posel. Ob 11. uri smo se poslovili, a ne za vedno. Na svidenje! smo klicali. Pri Tebi, Mati nebeška, je dobro biti!

Uradni popravek. Celovčanka z dne 1. t. m. je objavila: »Kakor se nam od uradne strani poroča, ne odgovarja dejstvom poročilo »Mira«, da je med rokodelsko razstavo magistrat pospeševal vlačugarstvo z izdajo nad 100 knjižic na prostitutke«. Nam je pa znano, da je bilo »Mirovo« razkritje gotovim gospodom strašno neprijetno in da so se posvetovali, kako naj javnost prepričajo o neresnici »Mirove« vesti. Končno je

Podlistek.

Sin-dedič.

Božična črtica. Spisal R. B.

Konec.

Precej časa po onem dogodku se je peljala Jermanka k sodišču v trg, kamor je bila pozvana, da izpove vse o zločincu, katerega so bili ujeli.

Ona strašna noč jo je bila popolnoma potrla. Morala je v posteljo in je ležala dolgo, okrevala je le polagoma, toda prejšnje moči se ji niso hotele vrniti, bila je prestara.

Zato jo je tudi peljal gospodar Tone z vozom, ker je težko hodila: konja si je bil izposodil pri krčmarju, ki je sleparil ljudi ob »glavni« cesti, kot je sam rekel.

Počasi je tekkel konj po grapavi cesti, in mati in sin sta se razgovarjala to in ono.

»Kako je zapisano na onem listku, ki je od sodnije?«

»Da pojdite v trg, pred one gospode, da jim poveste, kako in kaj je bilo.«

»Kako hitro so ga vjeli, malopridneža!«

»Gosposka ne čaka.«

»Pa kako je bil oblečen, kakor kak gospod! Ne bi verjela, da so te vrste ljudje tudi taki.«

»Taki so in še hujši«, je pritrdil sin. »Slišal sem to od ljudi, ki so bili po svetu in zato vem. Obleka je obleka in srce je srce. Če je eno lepo, ni vedno tudi drugo.«

Starka je umolknila in ničesar ni rekla na te sinove besede. Začela je moliti, zato, da bi se vsi hudobni ljudje poboljšali in ne nadlegovali ljudi in ne žalili Boga.

Tone pa je molčal in gledal v strugo, ki se je vila pod cesto ter tuintam zamahnil z bičem, a ne po živali in iz potrebe, ampak samo tako iz dolgega časa.

Kmalu sta bila v trgu.

»Kam naj zavijem, k »Petelinčku« ali h »Grozdu?«

»Kamor hočeš, kamor hočeš.«

In zavil je h »Grozdu«.

* * *

Drugi dan je šla Jermanka na sodnijo. Ni vedela, kam bi pogledala, kako bi se držala in govorila, ko je stala pred sodnikom, ki je bil visok resen mož z zalizci, in njegovim pisarjem, ki je na levo oko malo škilil, ter pred drugimi, več ali manj dostojanstvenimi gospodi.

Strogi sodnik je izpraševal natančno, vsako dejanje in o vseh slučajih, kot da bi imel zločinca pred seboj, v vseh hudobijah izurjenega, a ne staro ženico, ki se je tresla pred njim.

Navzoči gospodje so poslušali in pritrdjevali, zdaj sodniku, zdaj ženi; pisar pa je vse zapisal, besedo za besedo; hitel je in zato še bolj škilil.

»To se ne strinja«, je rekel sodnik že dvakrat s povdarkom in zopet vprašal ženo: »Črno brado, pravite, da je imel?«

»Črno, lepo brado, gospod.«

»Čudno!«

Gospodje so se spogledali pomenljivo in pisar je še bolj poškilil v ženo.

»Morda nismo na pravem potu.«

Sodnik je pogledal, kdo je to izgovoril. Ko je videl, da je njegov prijatelj, kateremu ni oporekati pameti, je pozvonil slugi.

»Pripeljite zločinca, celica šte. 3!«

Sluga je odšel in se vrnil čez nekaj časa z zločincem.

Bil je to človek pri kakih tridesetih letih, obritega obraza in ne preveč zanemaren. Gledal je uporno izpod čela in se je branil iti s slugo.

Ko je zagledal zločinca Jermanko, ki ga ni takoj zapazila, je obrnil obraz v stran in je ni več pogledal.

frankfurtarice, ki žalijo patriotični čut Slovencev, ki prihajamo v Celovec, z javnih šolskih poslopij! Tu bi naj deželni predsednik Hein posegel vmes, ker mu zapoveduje postava, da z nobenega šolskega poslopja ne sme biti razobešana druga zastava kakor cesarska! Mož postaja pa menda že senilen, da iz samega sovraštva stika tam, kjer ga nima nič srbeti. Vsaj dosedaj ima Hein pri cerkvenih slovesnostih zaenkrat samo pravico — molčati! Najmanj povoda za kako vmešavanje pa ima na Djekšah, kjer se v cerkvi cesarske slovesnosti opravljajo tako slovesno, kakor ne lahko kje drugod. — Kar sicer dopis v »Freie Stimmen« trdi, je tudi zlagano. Res tudi ni, da bi se bili letovičarji izjavili, da ne bodo več prišli na Djekše, ker so vendar že dan poprej — odšli, razun znane ekscentrične gospe Höferer, soproge distriktnega zdravnika v Velikovecu; ta germanka pa se je že lani usajala, ker so v slovenski župniji in v cerkvi s slovensko službo božjo slovenski pevci — peli cesarsko pesem slovensko. To je seveda tudi letos slov. zastava bodla. Tej dami, ki se odlikuje po čisto posebni oliku, bi bilo treba najprej puščati in šele potem bi se moglo ž njo o slovenskih zadevah pametno govoriti. Za njo se pač ne bomo jokali, če je ne bo več v Djekše! — S takimi oslarijami in zlobnimi lažmi torej polni Heinov varovanec predale praznih nemških listov in bo v zahvalo za to dobil od Heina še pohvalo. Paša je vreden svojega pašalika!

Guštanj. (Kaj je društvo »Südmärk«?) Kakor je znano, so naši Nemci in posilerneci ustanovili podružnico društva »Südmärk«. Kaj pa je »Südmärk«? To društvo ima namen ponemčevati Slovence, je torej nemškonacionalno bojno društvo Podpira nemške obrtnike, tako je baje dobil koteljski mizar Jamšek neko vsoto v ta namen, da je delal zgago v koteljski občini in da bo ostal zmiraž kuhan in pečen Nemeč! To društvo pa nakupuje tudi slovenska posestva. V Št. Ilju na Štajerskem je pokupilo mnogo posestev, poklicalo nemške družine iz rajha tja in jih naselilo na slovenskih posestvih. A ti ljudje, ki so prišli, niso naše vere, ampak so lutriš vere. In tako bo dobil Št. Ilj kmalu tudi lutriš cerkev. Vidite, to je tisto društvo, za katero so naši Nemci napravili letno veselico ali kakor pravijo »Sommerfest«. Kar je nas poštenih Slovencev in kar je v guštanski fari poštenih kristjanov, ti torej ne morejo in ne smejo biti člani tega društva. Gledali bomo pa, da se prihodnjič enkrat z odborniki društva pomenimo, da se bomo bolj spoznali. Proti takim ljudem, ki so odborniki »Südmärk« in ki podpirajo društvo, se bomo borili z vsemi močmi. Dobro je, da spoznamo, kdo je naš sovražnik!

Velikovec. (Za »Südmärk«) je od čistega dobička darovala lani tukajšnja nemška »Sparkasse«. Dovolila je namreč 50 K za »Volksbücherei an der Bürgerschule« (ljudsko knjižnico na meščanski šoli). Kako znajo javnost farbati! Na meščanski šoli je napis: »Südmärkische Volksbücherei«; v svojem letnem poročilu je pa tukajšnja nemška hranilnica izpustila besedo »südmärkisch«. Značilno!

Velikovec. (Naši otroci.) Že pogostokrat se je kritikovalo neuljudno in neolikano obnašanje tukajšnjih šolskih otrok, zlasti na meščanski šoli (ali pravilno ponemčevalnici). Naši nemškutarski učitelji se pač na vse pretege potijo, da iz Slovencev naredijo nemškutarske fanatike. Da bi pa otrokom poleg mnogega nepotrebnega učenja vcepili v srce tudi pravo vzgojo, kar zahteva tudi postava, so menda že davno pozabili. Najbolj se odlikujejo šolarji, pa tudi šolarice, na naši meščanski šoli, tako da so se že celo ljudskošolski učitelji pismeno morali pritoževati zoper neotesano obnašanje učencev na tej nepotrebnih ponemčevalnici. Pametni stariši, tudi nemški, neradi izročajo svoje otroke tej prisiljevalnici (Pflichtschule), ker bi sicer itak ne mogla obstati, kljub temu, da mora največ kmečko ljudstvo za njo plačevati vsako leto okroglo 30.000 kron. Učenci in učenke iz velikovških šol se navadno odlikujejo s tem, da ne znajo pozdravljati. V prvi vrsti seveda ne poznajo, ko izstopijo iz šole, več svojih katehetov; pa tudi posvetnim učiteljem se to godi. Sicer pa je to Velikovčanom

z malimi izjemami sploh že prirodno, da pozdravljajo nekako prisiljeno, če sploh sicer v tem oziru storijo svojo dolžnost. Ravnatelj meščanske šole sam se je izrazil pri neki priliki o meščanskih šolarjih: »So malo robati . . .« Kako drugače pa se obnašajo otroci iz slovenske šole v Št. Rupertu! Z neko dostojno, prikupljivo in neprisiljeno prijaznostjo te pozdravljajo. Pri teh se pač takoj opazi prava krščanska in slovenska vzgoja. Slovenski stariši, ako hočete imeti dobro vzgojene otroke, ki bodo vaš ponos, pošljite jih v šentrupertsko šolo!

Društveno gibanje.

Koroške Marijine družbe imajo v nedeljo, na praznik Marijinega imena skupen shod: Ob 10. uri je v Podgorji v Rožu pridiga in slovesna sveta maša, potem odhod v Št. Jakob v Rožu, kjer je ob 2. uri blagoslov s petimi litanijami, nato pa v Narodnem domu zborovanje. Pridite, ki se zanimате za Marijine družbe!

Podravlje. V nedeljo, dne 17. t. m. ob priliki zborovanja podružnice »Slovenske straže« pri Mariji na Zili pri Vošperniku v Podravljah priredi izobraževalno društvo »Sloga« veselico. Na sporedu so dve igri: »Šalca kofeta« in »Prepir med sosedo«. Začetek ob pol 4. uri. K obilni udeležbi vabi odbor.

Izobraževalnim društvom! Slov. kršč. soc. zveza za Koroško je založila Jurčičeve spise (7 knjig). Čudimo se, da so jih dosedaj izobraževalna društva še malo naročila. Opozarjamo torej vse društvene knjižničarje, naj se takoj poslužijo te priložnosti in jih naročajo. Knjige se ne prodajajo, vendar se prosi za 5 K odškodnine. S. K. S. Z., Celovec, Pavličeve ulice 7.

Škocijan pri Podjuni. Slavnost petletnice društvenega obstanka in poslovitev vojaških novincev - društvnikov se vrši v nedeljo, dne 17. t. m. Obsežen in zanimiv spored prihodnjič. Vse domače in sosednje prijatelje društva kakor počitničarje hoče ta dan vrlo razveseliti odbor »škocijanskega bralnega društva«.

Izpita za veroučitelje za srednje šole so se udeležili sledeči gospodje: Anton Niggas, katehet v Celovcu; Gvidon Zernatto, katehet v Špitalu; Jožef Sanegger, katehet v Beljaku; dr. Jurij Jäger, vodja nemškega katoliškega dijaškega doma v Celovcu; Franc Kogler, kaplan v Šmartnu pri Beljaku in Jožef Watzinger, katehet in Trgu. Izpit so prestali vsi. Odstopila sta od izpita gg. Karl Mayrhofer, katehet v Beljaku in Robert Krappinger, župnik v Waitschach.

Cerkvene vesti.

Prezentirani so sledeči gg. župniki: Peter Kugler v Greifenburgu na mestno župnijo Volšperg; J. Šilhavy v Steuerbergu na župnijo Širnitz; Karol Hraba v Djekšah na župnijo Šmarjeta v Rožu; Ivan Sekol na župnijo Vogrče.

Prestavljeni so: Gosp. kaplan Valentin Mörtl v Sveče; g. Joso Rudl iz Sveč v Dvor; g. Florijan Joham iz Št. Vida ob Glini v Greifenburgu.

Novo nastavljeni so: O. Pij Žankar iz frančiškanskega reda kot provizor v Žabnice; o. Adolf Čadež je prestavljen v Kostanjevico pri Gorici; g. Salez Vodošek iz istega reda kot provizor v Ovčivesi; g. J. Wogner, poprej dominikanec v Gradcu, kot mestni kaplan v Št. Vid ob Glini; g. J. Klöcker, duhoven v Ameriki, kot provizor v Kaning; g. Peter Schnepf iz solnograške nadškofije v Št. Gandolf.

Razpisane so župnije: Greifenburg do 6. oktobra t. l. (patron presv. knezoškof), Djekše do 6. oktobra t. l. inkorporirana kol. kapiteljnu v Velikovecu, Kotmaraves do 13. oktobra t. l. (patron verski zaklad); Krassnitz v Motniški dolini do 10. oktobra t. l. (patron knezoškof).

Raznoterosti.

Ob koncu svojega življenja priznal umor. V kaznilnici v Karlau v Gradcu je že dolgo vrsto let zaprt Sebastijan Besser, ki je bil svoj čas zaradi ropa in drugih zločinov od deželnega sodišča v Celovcu obsojen na dosmrtno težko ječo. Mož se je v zaporu postaral in morda ne bo več dolgo živel.

Kaznjavec spoznava svoj zločin in se je brez dvoma kesal svojih hudodelstev. Pred nekaj dnevi je priznal, da je pred približno 36 leti na koroški meji, nedaleč od Zeltwega z nekim drugim umoril nekega človeka. Zaradi pozabljivosti vsled starosti ni mogel več povedati natanko, kdaj in kje se je to zgodilo. Spominja se še samo, da je leta 1873 ali 1874 z nekim tovarišem prošil pozno na večer pri nekem kmetu za prenočišče, pa ga ni dobil. Jezna sta se nato odstranila. Na potu sta se domenila, da se vrneta h kmetu in mu zapustita pošten spomin. Oba sta se vrnila in sta kmeta umorila in oropala. Kako je bilo ime njegovemu tovarišu se Besser ne more več spominjati, pač pa ve, da so se vršile vsled tistega umora natančne preiskave in da je bilo vsled umora mnogo ljudi v preiskavi in zaporu.

Polijski pes izsledil tata. Vedno bolj se množijo slučajji, da za policijo dresirani psi izsledijo zločince. Dne 30. avgusta se je n. pr. odlikoval službeni policijski pes »princ« v okraju Turnav na Češkem. V vasi Rohlin je proti trem zjutraj dospel neki vlomilec skozi hlevska vrata v stanovanje zakonskih Stransky, ki sta bila na glasu kot bogata. Tat je vzdignil mizno ploščo z miznico vred, kjer je bilo gotovine in lepotečja v vrednosti 500 K. Tat je odnesel mizno ploščo na kakih 300 korakov oddaljeni gozdni rob, kjer so ga pa zmotili in pregnali od posestnice na pomoč poklicani sosedje. Pes je povohal miznico in ustavil najprej eno žensko na polju. Izkazalo se je pa, da je dotična ženska pomagala nesti miznico nazaj v hišo. Pes je je nato s prostora, kjer je ležala miznica, udrl čez travnike in gozdov k hiši brusarja Hlubučka v tri četrt ure oddaljeni vasi Klokoš. Tam je pes ustavil starejšega Hlubučkovega sina Jožefa, ki je patajil, da bi isto noč šel od doma. Konečno je priznal, da je hodil isto pot kakor pes-tajil pa je tatvino. Tatvino pa so mu dokazali; našli so cev od njegove pipe, ki je ležala v bližini, kjer je pustil miznico.

Dvajset let po nedolžnem zaprt. Iz Pittsburga, Pa., poročajo: Oger Andrej Toth, ki je bil po dvajsetletnem zaporu izpuščen iz državne kaznilnice, kjer bi moral sedeti za čas svojega življenja za hudodelstvo, kate-rega pa ni storil, dobil je pokojnino od milijonarja Andreja Carnegie po 40 dolarjev na mesec. Toth je bil obsojen soudeležbe umora nekega stražnika v Carnegievih je-klnah v Braddocku, Pa., vendar je pa eden od pravih zločincev, ki je potem šel na Ogrsko, priznal na smrtni postelji, da je Toth nedolžen, da ni bil v nikakšni zvezi z umorom in na podlagi tega je bila Tothu po dvajsetletni ječi zopet dana prostost. Andrej Carnegie je odredil, da se mu izplača dosmrtno po 40 dolarjev mesečno. Toth bo odšel na Ogrsko, da se zopet združita z ženo, katere ni videl, odkar so ga zaprli.

Nekaj o ruski narodni himni. Nedavno se je po slovenskem časopisju razpravljalo, je-li slovenska narodna himna »Naprej za-stava Slave« izvirna kompozicija, ali posnetek po neki gorenjski narodni pesmi. Podoben prepis imajo sedaj na Ruskem. Nek glasbeni zgodovinar je namreč izjavil, v »Revue Historique«, da je ruska nacionalna himna »Bože cara hrani« navaden pi-gijat. Himno je komponiral za vlade carja Nikolaja I. nek amaterni glasbenik, po imenu Lvov, ki je zapustil razun tega še nekaj glasovirskih skladb, ki pa so v splošnem brez posebnega glasbenega pomena. Melodija ruske himne je baje popolnoma posneta po nekem starem holandskem koralu, ki se prepeva ob velikonočnih praznikih na Nizozemskem. Lvov je menda ta, na Ruskem neznani koral enostavno prepisal. Pisatelj članka »Revue Historique« je objavil tudi holandski koral, ki se popolnoma ujema z rusko himno. To odkritje je seveda vzbudilo na Ruskem mnogo vznemirjenja in v časopisih se vrše obširne polemike. Branilci Lvova trdijo, da je holandski koral plagijat in je na doslej neznan način prišel z Ruskega na Nizozemsko. Glasbeni kritik lista »Novoje Vremja« je pisal za natančnejše podatke nekemu prijatelju na Holandskem ter je dobil odgovor, da je koral šele nekaj let znan na Holandskem; drugi kritiki pa trdijo nasprotno. Sporno vprašanje bo torej ostalo še nekaj časa ne-rešeno.

Služba mežnarja in organista

v Timenici je razpisana do 15. septembra 1911. Dohodki so: mesečno 18 kron stalne plače, prosto stanovanje in malo gospodarstvo. Prednost imajo oženjeni in rokodelci. Več pove župni urad v Timenici, pošta Škofjivod pri Celovcu.

Vajenec

iz dobre kmečke rodbine, ki govori slovensko in nemško, se sprejme v trgovini z mešanim blagom bratov Kulterer v Velikovcu.

Posestvo z gostilno naprodaj

v Tucah, pošta Žrelc pri Celovcu. Pojasnila daje posestnik pd. Miklavc v Tucah št. 8.

V zalogi Družbe sv. Mohorja v Celovcu

je nanovo izšla knjiga:

Življenje svetnikov in svetnic božjih.

Spisala dr. J. Rogač in M. Torkar.

Dva dela, druga izdaja.

Cena: Mehko vez. K 8.—, za družnike K 6.—, po pošti franko K 1.— več. — V dva dela trdo vez. z usnjatim hrbtom K 12.—, za družnike K 8.80, po pošti franko K 1.— več.

Jožef Božič v Celovcu

Beljaška cesta št. 14

trgovec z mešanim blagom

kupuje in prodaja vsakovrstne deželne pridelke, kakor žita, maslo, sir, jajca, mleko itd. Zlasti priporoča

patentirano olje za večno luč in oglje za kadijnice

vsakovrstno kadilo, francoski in navadni stenj, voščene in druge cerkvene sveče itd.

Lekarnarja A. Thierry-ja balzam.

Edino pristen z zeleno redovnico kot varstveno znamko.

Postavno zavarovano. Vsaka ponaredba, posnemanje in razprodaja drugih balzamo z znamko, ki lahko moti, se bo sodnijskim potom zasledovalo in kaznovalo. — Nedosegljivo zdravilno sredstvo proti vsem boleznim dihal, pri kašlju, zasliženju, hripavosti, olajša katar, prsne in pljučne bolezni, posebno dobro sredstvo pri influenci, žledčnim boleznim, vnetju jeter in slezene, netočnosti, slabi prebavi, zapeki, proti zobobolu in ustnim boleznim, trganju v udih, opeklinami, prišču itd. 12/2 ali 8/1 ali 1 velika specialna steklenica K 5.00.

Lekarnarja A. Thierry-ja edino pristno centifolijsko mazilo

zanesljivo in sigurno učinkujoče proti vsem še tako starim ranam, tvorom, ranitvam, vnetjem, uljesom, odstrani vse tuje reči iz telesa in prihrani marsikatero bolešno operacijo. Zdravilno sredstvo proti še tako starim ranam itd. 2 lončka staneta K 3.00.

Izdelovatelj: Adolf THIERRY, lekarna PRI ANGELU VARIHU v Pregradi pri Rogatecu.

Dobiva se skoro po vseh lekarnah. Na debelo v medicinaldrogerijah.

Kuharica v starosti 50 let išče službo v kakem župnišču. Bila je doslej že v taki službi in bi rada spet enako službo imela. Njej ni toliko na plači kot na tem, da bi mogla mirno in zadovoljno živeti. Natančne podatke daje uredništvo.

Lovske puške

Prva borovska orožna družba

Peter Wernig, družba z omeji. zavezo: v Borovljah na Koroškem.

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

vseh sestav, priznana delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Zaradi bodočega novozidanja

hiše je krojno blago po :: **znižanih cenah** naprodaj.

Za prekupce posebne cene.

Z velespoštovanjem

ANTON RENKO, Celovec, vogel Novi trg in Kramerjeve ulice.

Zaloga sukna, platna, modnega in manufak urnega blaga.

Franc Souvan sin

Ljubljana, Mestni trg 22 in 23.

Manufakturna veletrgovina. Narodno podjetje.

Največja zaloga preprog. Popolne opreme za neveste.

CROATIA

zavarovalna zadruga v ZAGREBU.

Edini domači zavarov. zavod.

Centrala: Ustanovljena 1884. Glavna zastopstva:

ZAGREB, v lastni hiši, vogal Marovske in Preradovičeve ulice.

Ljubljana, Novisad, Osjek, Reka, Sarajevo.

Podružnica: Trst, Via del Lavatoio št. 1, II. nadstr. (Telefon 25-94.)

Ta zadruga prevzema pod ugodnimi pogoji sledeča zavarovanja:

- 1. Na življenje:**
 1. Zavarovanje glavnice za slučaj doživljenja in smrti.
 2. Zavarovanje dote.
 3. Zavarovanje življenske rente.
- 2. Proti škodi po požaru:**
 1. Zavarovanje zgradb (hiš, gospodarskih zgradb in tovarn).
 2. Zavarovanje premičnin (pohištva, prodajalniškega blaga, gospodarskih strojev, blaga itd.).
 3. Zavarovanje poljskih pridelkov (žita, sena itd.).
- 3. Zavarovanje steklenih šip.**

Zadružno imetje v vseh delih znaša K 2,319.068-21
Od tega temeljna glavnica " 800.000—
Letni dohodek premije s pristojbinami " 1,221.748-41
Izplačane škode " 4,323.268-44

Sposobni posredovalci in akviziterji se sprejmejo pod jako ugodnimi pogoji.

Natančneje informacije daje Glavno zasloptvo „Croatiae“ v Ljubljani (tvrčka Kmet & Slivar).

Okrajni zastopnik za Celovec in okolico je g. JOŽEF STUHEC, sollicitator v pisarni dr. Müllerja. — Obenem sprejemata ponudbe imenom okrajnega zastopnika gosp. ALOJZIJ TERČEK, knjigovez v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovcu, in g. MILOŠ ŠVANJAK, učitelj v Strojni, pošta Prevalje.

Hotel Trabesinger v Celovcu

Velikovaška cesta št. 5

se priporoča

potnikom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in pozimi zakurjene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo poceni.

Veliko dvorišče za vozove in trije hlevi za konje.

Za zabavo kegljišče, pozimi služi senčnatem vrtu.

Poleti sedi na senčnatem vrtu. V tem hotelu najdeš vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno ob sredah zvečer.

Velike dvorane za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavnica K 5,000.000.

Rezervni fond čez K 600.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 0/0** od dne vloge do dne vziđa.

Kolodvorska cesta št. 27.

Zamenjuje in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavicje. Eskompt in incasso menic Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Turške srečke Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplačev. po K 8.— za komad. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.